



People in marine engineering

“

Persoonlijke glorie
bestaat hier niet

”



Aan het uiteinde van de Rotterdamse haven bouwde DIMCO een kademuur waar reusachtige palen voor windmolenparken kunnen worden opgeladen om te worden getransporteerd op zee. Works Manager Guy hielp de bouw van het project tot een goed einde te brengen, en overziet nu de laatste baggerwerken die voor de constructie worden uitgevoerd.

People in marine engineering

Het project bevindt zich op het uiterste punt van de Rotterdamse haven: «Bijna in Engeland.»



«Bijna Engeland», beschrijven mensen die aan het Offshore Terminal Rotterdam (OTR) werken lichtjes schertsend de plaats waar ze zonet een 460 lopende meter lange kademuur hebben opgetrokken. Het project bevindt zich op een bodem die nog maar enkele jaren geleden gewonnen werd op de Noordzee, aan het uiterste puntje van de Rotterdamse haven. En dat brengt zijn eigen risico's met zich mee: er ligt nog een kleibank voor de muur die moet worden uitgebaggerd en vervangen door een dikke zandlaag, zodat het project op stabiele bodem staat.

«Het is geen job die je achter een bureau doet: je moet buiten, de werf op, praten met mensen.»

Totdat die werken afgerond zijn moet het project, waarvan de constructie zelf al werd afgerond, nog worden gemonitord. Er bestaat bijvoorbeeld nog een zeer miniem risico op onderspoeling: er kan los zand onder de constructie geraken, wat de robuustheid van de hele kademuur in gevaar kan brengen. Daarom is er, voor de absolute zekerheid, een ingenieursploeg 24 uur op 24 uur aanwezig op de site, maar dat is een extra maatregel: er werden vooral een paar geautomatiseerde voorzorgen genomen, zoals een glasvezelkabel onder de kademuur die de minste zandbeweging registreert, zodat er snel kan worden ingegrepen als er iets fout zou gaan.

Visitekaartje

«Bij dit soort projecten neem je geen enkel risico», zegt Works Manager Guy, die het project mee overziet voor DIMCO. «Dat is ook de belangrijkste reden waarom we de aanbesteding wonnen bij de haven van Rotterdam, de bouwheer van dit project: we bouwden een heel redundantsysteem uit om de vastheid van de constructie constant in de gaten te houden.»

Nadat het project op 1 juni 2017 is opgeleverd, moet de kademuur dienen om

monopiles, grote palen waarop windmolens steunen, op jack-upschepen te laden zodat ze kunnen worden geïnstalleerd in een windmolenpark op zee. Het Roermondse bedrijf SIF, dat de fundering van zo'n windmolenparken bouwt, nam de site op 24 december 2016 al gedeeltelijk in dienst, dus de bouw van de kademuur moest snel gaan. En dat was een hele uitdaging, zegt Guy. «We moesten het bouwen van de betonnen kademuur bijvoorbeeld in sequenties doen: de even secties bouwden we eerst, daarna pas de oneven, zodat we de tweede al konden

bekisten en bewapenen terwijl het beton van de eerste werd gegoten. Op die manier spaarden we een hoop tijd uit, wat nodig was: dit project stond onder een enorme tijdsdruk. Nu het bijna opgeleverd is, zie ik het echter als een visitekaartje voor DIMCO: het was een enorme uitdaging om, voor een zeer veeleisende klant, een kwaliteitsvol product veilig én op tijd op te leveren.»



Vanaf de kademuur moeten monopiles, waarop windmolens steunen, op jack-upschepen worden geladen.

Passie voor bouw

Natuurlijk werd er voor zo'n project ook een ervaren ploeg samengesteld. Guy verdiende bijvoorbeeld, in de jaren 90 als industrieel ingenieur afgestudeerd aan de Industriële Hogeschool Gent, meteen al zijn sporen in grote burgerlijke bouwkunde-projecten, en is inmiddels al zo'n zestien jaar werkzaam voor de CFE-groep. «Wat me vooral boeit aan projecten als OTR is dat geen enkele dag dezelfde is», zegt Guy. «Je moet constant kleine obstakels wegwerken, dingen bijsturen en doorpraten, de veiligheid in de gaten houden. Het is ook geen job die je achter een bureau doet: je moet buiten, de werf op, praten met mensen, zorgen dat de neuzen in dezelfde richting staan. Op een werf met deze omvang valt er geen persoonlijke glorie te halen: iedere trap in de hiërarchie is noodzakelijk.»